

Interjúalany: 50 éves nő, 32 éves munkavisztonnyal, ebből 19 éve bíróságon dolgozik. 100 fős járásbíróságon polgári csoportvezető bíró jegyzője, tisztviselő.

Megosztanád, hogy mennyi a nettó kézhez kapott havi fizetésed?

- Havonta 351.277Ft-ot kapok, pótlékom, egyéb erre jövő pénz nincsen.

Mondanál néhány szót a lakhatási körülményeidről, a vagyoni helyzetedről?

- Egy 52m-es kétszobás lakótelepi lakásban élünk a férjemmel és 2 középiskolás gyermekemmel. Természetesen a lakáson van hitel, amit havi 26-27.000Ft-tal fizetünk. A férjem átlagosan keres, van munkája.

Vannak-e anyagi nehézségeid, ha igen, miben mutatkozik ez meg?

- Úgy élünk, hogy 20-ától már meggondolom, hogy bemegyek-e a közértbe és mit veszek meg. A férjem közlekedési cégnél dolgozik, így a gyerekeknek és nekem nem is kell bérletet venni, utazásunk ingyenes. 20-át követő időben már napról-napra élünk és nagyon be kell osztani, hogy mit veszünk meg. A rezsiszámlákkal mindig csúsztatok, aminek a befizetési határideje 20-a utáni, általában a következő hónapban fizetem be.

Hogy érzed, meg tudod adni a gyermekeidnek azt, ami ma 2024-ben nem eltűzött, de szükséges és szinte minden gyermeknek megvan, aki jobb körülmények között él?

- Nagyon nehéz, próbálunk a gyerekeknek mindent megadni, de nagyon-nagyon nehéz és bizony kell „nem”-et mondani.

Tudnál erre példát mondani, hogy miben mondasz „nem”-et?

- Például nem tudtam megadni az egyik gyereknek, hogy egy egyhetes olaszországi csereüdülésen részt vegyen, mivel nem volt elegendő pénz az ő kinti létehez, illetve nem tudtuk vállalni az olasz gyerek itteni ellátását. A nyári táborokra, amire elmennének a gyerekek, nem igazán jut pénz, jó ha egyet-egyed tudunk biztosítani. Az egyik lányom nagyon szeret olvasni, és sajnos a Libri-ben nem tudom megvenni azt a 2-3 könyvet, amit szeretne. Ha van egy kis plusz pénz, akkor igyekszem legalább egy könyvet megvenni a kiválasztottakból.

Neked és a férjednek az igényeit ki tudjátok-e elégíteni?

- Nagyon kis mértékben, ruházat tekintetében szinte nullát költünk magunkra, csak ha már elengedhetetlen. Nyaralni egy évben egyszer nyáron külföldre az anyósom, a lányaim és én megyünk el, a férjem nem jön velünk, így is a nyaralás nagyobb részét az anyósom fedezi a nyugdíj melletti munkájából befolyó pénzből.

Van-e, aki anyagilag segítséget tud nyújtani, ha szükség van rá?

- Anyósom segít, ahogy elmondtam, a nyári nyaralásban, de azon felül az ő nyugdíja sem magas.

Mire szoktátok elkölteni a cafetériát?

- Ez az a pénz, amiből néha-néha el tudunk menni egy étterembe, vagy családi program esetén a gyerekekkel be tudunk ülni valahova.

Mi a véleményed a jelenlegi fizetésedről és egyéb juttatásokról?

- Nagyon lent van, az utolsó bérrendezésnél egy kis ideig úgy éreztem, hogy könnyebb, de most a külső körülmények kapcsán, az áremelkedések miatt is egyre nehezebb, a fizetésen kívüli juttatások is elmaradnak, vagy egyre alacsonyabb összegűek.

Milyen mértékű béremelést tartanál indokoltnak?

- Minimum 30-35%-osat, ez az, ami már érezhetően tudna javítani az anyagi helyzetünkön és életünkön.

Vettél-e igénybe bíróságon belüli elérhető segélyt, ha igen, milyen gyakran?

- Igen, szinte minden évben kérek, hol a szakszervezettől, hol a bíróságtól.

Megosztasz-e velünk néhány esetet, hogy mire kérted?

- Igen, például az online oktatás idején nyomtató vásárlására. Volt, hogy a gyerekek táborozására. Most utoljára pedig az egyik gyerekem speciális szemüvegére, amely 160.000Ft-ba került, mivel ezeket már a családi költségvetésből nem tudtam kigazdálkodni.

Tervezed-e, hogy elmegy a bíróságról?

- Nem.

Miért?

- Úgy gondolom, hogy ennyi idősen már nehezen találnék olyan munkát, amelyet szeretek és jó színvonalon el tudok végezni.

Köszönöm a beszélgetést!